

รับที่	๑๗๘	วันที่	8 ก.ย. 2548	เวลา	14.30

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๑๐๒๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๗/ กันยายน ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๗๑
ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๗

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(๒) ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ตรวจพิจารณาแล้ว
(๓) สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๕๐๒/๑๔๕๘
ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๘
(๔) สำเนาหนังสือกรมการประกันภัย ที่ พณ ๐๕๐๒/๑๑๕๗
ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ
และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑)
โดยกระทรวงพาณิชย์และกรมการประกันภัยได้มีหนังสือแจ้งการให้ความเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๓) และ (๔) โดยมีความเห็นเพิ่มเติม
บางประการ ดังนี้

(๑) ในร่างมาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ นั้น เห็นควรกำหนดให้
นายทะเบียนเป็นผู้มีอำนาจลดหรือลดเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง เนื่องจากการงดหรือลดเงินเพิ่ม
ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสองอยู่แล้ว และควรเพิ่มเติม
ให้รัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ในการงดการเรียกคืน “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในวรรคสองด้วย

เนื่องจากอาจมีกรณีที่ใช้สิทธิเรียกคืนนั้นไม่คุ้มต่อค่าใช้จ่ายหรือผู้ถูกเรียกคืนมีฐานะยากจน ไม่อาจชำระค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนได้

ในประเด็นนี้ สำนักงานฯ ขอเรียนชี้แจงว่า ในการงดหรือลดเงินเพิ่มนั้น มาตรา ๒๖ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้แล้วที่ต้องเป็นกรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุ ตามมาตรา ๒๓(๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริต ประกอบกับการงด หรือลดเงินเพิ่มต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสอง ดังนั้น การแก้ไขจากเดิมที่ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจในการงดหรือลดเงินเพิ่มได้ เป็น ให้นายทะเบียน เป็นผู้ที่มีอำนาจตามที่กระทรวงพาณิชย์มีความเห็น น่าจะมีความเหมาะสมในด้านความสะดวกและ ความรวดเร็วในทางปฏิบัติอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเงินสมทบเข้ากองทุน จึงได้แก้ไข ร่างมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

สำหรับการเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ในการงดการเรียกคืน “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในวรรคสองด้วย นั้น สำนักงานฯ เห็นว่า ในการประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ของรัฐมนตรีจะต้องอยู่ภายใต้หลักการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน เรียกเงินค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนเมื่อเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด โดยไม่ได้ให้อำนาจ นายทะเบียนในการสั่งงดการเรียกคืนค่าเสียหายเบื้องต้นได้ ดังนั้น การประกาศของรัฐมนตรี จึงไม่อาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการงดการเรียกคืนเสียหายเบื้องต้นได้ ในประเด็นนี้จึงมิได้แก้ไข เพิ่มเติมตามที่กระทรวงพาณิชย์มีความเห็น

๒. ในร่างมาตรา ๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ ที่ได้กำหนดฐานความผิดและ บทกำหนดโทษกรณีเจ้าของรถหรือผู้เช่ารถผู้ใดไม่เก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกัน ความเสียหายไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทุกเวลาที่ใช้รถนี้ จะครอบคลุมถึงกรณีที่ เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถเก็บหลักฐานการมีประกันความเสียหายไว้ที่รถแล้ว แต่ไม่ยอมแสดง หลักฐานเมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจ หรือไม่

สำนักงานฯ ขอเรียนชี้แจงว่า เนื่องจากหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ยกเลิกการมีเครื่องหมายแสดงการมีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถซึ่งเจ้าของ รถต้องติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่รถ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงต้องกำหนดให้เจ้าของรถ หรือผู้เช่ารถเก็บหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายไว้เพื่อพร้อมที่จะใช้แสดงต่อเจ้าพนักงาน แทนการติดเครื่องหมายดังเช่นในปัจจุบัน จึงเห็นได้ว่า การไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย จนเป็นความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา ๔๐ จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถไม่อาจ แสดงหลักฐานการมีประกันความเสียหายเมื่อเจ้าพนักงานได้เรียกให้แสดงได้ จึงครอบคลุมถึง กรณีที่กระทรวงพาณิชย์มีข้อสงสัยแล้ว

๓. ในร่างมาตรา ๒๐ บทเฉพาะกาลรองรับสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือ ค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีอยู่ต่อไปนั้น จะรวมถึง อายุความด้วยหรือไม่ หากไม่รวมถึงควรบัญญัติให้แจ้งชัดว่าสิทธิไล่เบี้ยตามมาตรา ๓๑ ที่มีอยู่ ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จะใช้อายุความใดบังคับ

สำนักงานฯ ขอเรียนชี้แจงว่า การรองรับสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการรองรับในส่วนที่เป็นสารบัญญัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนในทุกกรณี และเมื่อสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นฯ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์เดิมแล้ว การใช้สิทธิเรียกร้องอันเกิดแต่มูลเหตุก่อนที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับก็ต้องเป็นไปตามระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นด้วย สำหรับกรณีของสิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๓๑ นั้น หากเกิดขึ้นก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ระยะเวลาในการใช้สิทธิเรียกร้องก็ต้องเป็นไปตามวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น บทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๒๐ นี้จึงครอบคลุมถึงอายุความด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายคมนาคม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๓๒๖, ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๘

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๗๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงาน สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการประกันภัย) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร จัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อขยาย ความคุ้มครองให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเครื่องหมายแสดงการจัดให้มีการประกัน ความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถทั้งหมด โดยให้เจ้าของรถเก็บสำเนาภาพถ่ายกรมธรรม์ ประกันภัยไว้ที่รถแทนการมีเครื่องหมายที่ถูกต้องยกเลิก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๓) กำหนดให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วย การขนส่งทางบกตรวจสอบการจัดให้มีการประกันความเสียหายตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก่อน จึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีประจำปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จากเงินกองทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๕) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยกำหนด อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องของนายทะเบียน และกำหนดให้สำนักงานกองทุนฯ อาจจัดสรร

ดอกผลของเงินกองทุนมาเป็นค่าใช้จ่ายได้ จากเดิมที่กำหนดให้จัดสรรจากเงินกองทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๔)

(๖) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิไล่เบี้ยในกรณีที่มีความเสียหายเกิดจากบุคคลภายนอก หรือจากการทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

(๗) กำหนดให้ผู้ประสบกภัยใช้สำเนาบันทึกประจำวันเป็นหลักฐานในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๘) กำหนดให้ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ยังคงมีความผิดต่อไปแม้จะได้ยกเลิกบทกำหนดโทษเกี่ยวกับเครื่องหมายแล้ว (ร่างเดิมมาตรา ๒๒)

(๙) กำหนดบทเฉพาะกาล และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อปรับปรุงความหมายให้ครอบคลุมวัตถุประสงฆ์ที่จะให้ความคุ้มครอง (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) ตัดนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” รวมทั้งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายออกทั้งหมด เนื่องจากโดยหลักการของกระทรวงพาณิชย์ได้ยกเลิกการใช้เครื่องหมายแสดงการมีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบกภัยจากรถ โดยให้เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถแสดงหลักฐานการมีประกันความเสียหายอื่นแทนได้

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบกภัยจากเงินกองทุน เนื่องจากถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันที่ว่า “เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย” นั้น ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่าจะต้องมีการพิสูจน์ความรับผิดชอบก่อนว่าเจ้าของรถคันใดเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายจึงจะขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนได้ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้นายทะเบียนเรียกเงินค่าเสียหายเบื้องต้นและเงินเพิ่มเติมจากเจ้าของรถหรือบริษัทที่ไม่จ่ายหรือจ่ายค่าเสียหายไม่ครบจำนวน โดยให้การเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด นอกจากนี้ ได้ตัดบทบัญญัติเรื่องอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องของนายทะเบียนตามร่างที่กระทรวงพาณิชย์เสนอออก เนื่องจากอายุความย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกทั้งในปัจจุบันได้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองใช้บังคับอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดบทบัญญัติเรื่องอายุความไว้ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๕) ตัดอายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยของบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานหรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ ออก โดยให้อายุความในการใช้สิทธิดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จากเดิมที่กระทรวงพาณิชย์เสนอปรับปรุงร่างมาตรา ๓๔ ทั้งมาตราเป็นเพียงการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๔ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามวรรคอื่นของมาตรา ๓๔ ต้องถูกยกเลิกไปด้วย (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๘) ตัดบทบัญญัติที่ให้ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ยังคงมีความผิดต่อไปแม้จะได้ยกเลิกบทกำหนดโทษเกี่ยวกับเครื่องหมายแล้ว เนื่องจากเป็นการขัดต่อหลักการเรื่องความรับผิดชอบของบุคคลตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายอาญา (ร่างเดิมมาตรา ๒๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น”
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” และยกเลิกลักษณะและวิธีการ
ในการใช้เครื่องหมายแสดงการมีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ รวมทั้ง
บทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับเครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ และยกเลิกมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๓) กำหนดให้บริษัทมีหน้าที่รายงานการรับประกันความเสียหายและ
แจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ก่อนครบกำหนดต่อนายทะเบียน (เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๐
และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถต้องเก็บหลักฐานแสดงการมีประกัน
ความเสียหายไว้และพร้อมแสดงหลักฐานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

(๕) กำหนดให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วย
การขนส่งทางบกตรวจสอบการมีประกันความเสียหายก่อนรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษี
รถยนต์ประจำปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๖) กำหนดกรณีที่ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนให้แก่ผู้ประสบภัย
และให้ใช้สำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนเป็นหลักฐานในการขอรับค่าเสียหาย
เบื้องต้นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๕)

(๗) กำหนดกรณีที่ทำนายทะเบียนเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืนจากเจ้าของรถ
หรือบริษัท รวมทั้งการเรียกเงินเพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๘) ยกเลิกการกำหนดอายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยของบริษัทหรือสำนักงาน
กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานหรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (ยกเลิกวรรคสองของ
มาตรา ๓๑)

- (๙) กำหนดให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรดอกผลของเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)
- (๑๐) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้ประสบภัยจากรถบางประเภทที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ การใช้จ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์รื้อทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รื้อทหาร และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

“ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ

การแจ้งการบอกเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ แล้วจึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) รถนั้นมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) รถนั้นมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุ เพราะถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙

(๔) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) รถตามมาตรา ๘ ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี หรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๓) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริต นายทะเบียนอาจดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรดอกผลของเงินกองทุน
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้นและผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับ
ค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงาน
กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัย
ได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือ
มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใด
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความ
ในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ที่ พณ 0502/1458

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถ.นนทบุรี 1 ต.บางกระสอ

อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

12 เมษายน 2548

เรื่อง แจ้งยืนยันความเห็นในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือ ที่ นร 0901/ 131 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานฯ ให้กระทรวงพาณิชย์ แจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นั้น

กระทรวงพาณิชย์ พิจารณาแล้วขอแจ้งยืนยันความเห็นในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบด้วยกับความเห็นเพิ่มเติมของกรมการประกันภัย กล่าวคือ

1. การจะลดหรือลดเงินเพิ่มตามความในมาตรา 26 และจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามวรรคสองอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน การให้ลดหรือลดเงินเพิ่มตามวรรคแรกควรกำหนดให้เป็นอำนาจของนายทะเบียน

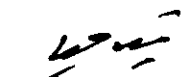
ส่วนหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสอง เห็นควรให้รวมถึงการงดการเรียกคืนค่าเสียหายเบื้องต้นด้วย ทั้งนี้เพื่อรองรับกรณีที่หากใช้สิทธิเรียกคืน จะไม่คุ้มครองค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น หรือเป็นกรณีที่ผู้ที่จะถูกเรียกคืนยากจน ไม่มีทรัพย์สินพอที่จะชำระค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนได้ เป็นต้น

2. กรณีที่เจ้าของรถ หรือผู้ใช้รถเก็บหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายไว้ที่รถ แต่เมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจกลับป้ายเบี่ยงไม่แสดงหลักฐานจะลงโทษตามมาตรา 40 ได้หรือไม่ หากไม่ได้ควรกำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถมีหน้าที่แสดงหลักฐานเมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจด้วย

3. บทเฉพาะกาลในร่างมาตรา 20 รวมถึงเรื่องอายุความด้วยหรือไม่ หากไม่รวมควรมีบทเฉพาะกาลบัญญัติไว้ให้แจ้งชัดว่า สิทธิไล่เบี้ยตามมาตรา 31 ที่มีอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะใช้อายุความใดบังคับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิศิษฐ์ เศรษฐวงษ์)

รองปลัดกระทรวงพาณิชย์

กรมการประกันภัย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านการค้าภายในประเทศ

โทร.0-2547-4583-7

โทรสาร 0-2547-4588

ที่ พณ 0502/ 1157

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์
44/100 ถ.นนทบุรี 1 ต.บางกระสอ
อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

๗ มีนาคม 2548

เรื่อง แจ้งยืนยันความเห็นในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือ ที่ นร 0901/132 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วให้กรมการประกันภัยเพื่อพิจารณาแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นั้น

กรมการประกันภัย พิจารณาแล้วขอแจ้งยืนยันความเห็นในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. การจะงดหรือลดเงินเพิ่มตามความในมาตรา 26 และจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามวรรคสองอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน การให้งดหรือลดเงินเพิ่มตามวรรคแรกควรกำหนดให้เป็นอำนาจของนายทะเบียน

ส่วนหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคสอง เห็นควรให้รวมถึงการงดการเรียกคืนค่าเสียหายเบื้องต้นด้วย ทั้งนี้เพื่อรองรับกรณีที่หากใช้สิทธิเรียกคืน จะไม่คุ้มครองค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น หรือเป็นกรณีที่ผู้ที่จะถูกเรียกคืนยากจน ไม่มีทรัพย์สินพอที่จะชำระค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนได้ เป็นต้น

2. กรณีที่เจ้าของรถ หรือผู้เช่ารถเก็บหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายไว้ที่รถ แต่เมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจกลับป้ายเบี่ยงไม่แสดงหลักฐานจะลงโทษตามมาตรา 40 ได้หรือไม่ หากไม่ได้ควรกำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถมีหน้าที่แสดงหลักฐานเมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจด้วย

3. บทเฉพาะกาลในร่างมาตรา 20 รวมถึงเรื่องอายุความด้วยหรือไม่ หากไม่รวมควรมีบทเฉพาะกาลบัญญัติไว้ให้แจ้งชัดว่า สิทธิไล่เบี้ยตามมาตรา 31 ที่มีอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะใช้อายุความใดบังคับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

กองนิติการ

โทร.0-2547-4583-7

โทรสาร 0-2547-4583-7

(นางสาวพจณี งามระวี)

อธิบดีกรมการประกันภัย